

Rasmussen Schivevoll, men etter ham ble plassen stående ubrukt.

Som TT-hytte ble Schivevollen ingen stor suksess – besøket var heller lite og ideen om et "koiennett" fra byen til Sylene ble aldri realisert. TT gjorde heller ikke all verden for å markedsføre hytta, som ble liggende for seg selv. Etter omlag ti år trakk TT seg derfor ut igjen, og har siden ikke tatt denne tanken opp igjen.

I 2003 fattet to skoler i Trondheim - Solbakken og Bratsberg - sammen med Dragsten oppvekstsenter i Selbu - interesse for Schivevollen. Skolene fikk en avtale med eieren, som fremdeles er Haukås statsalmenning, og rykket inn på plassen litt ut på etterjulsvinteren. Etter en del frem og tilbake fikk skolene høsten 2004 bevilget 300.000 kroner fra Trondheim kommune og 40.000 kroner fra Selbu kommune til istandsetting av bygningene og ytterligere 10.000 kroner fra Trondheim til planlegging av det prosjektet som skolene skal bruke plassen til.

Plassen vil etter restaurering kunne huse en skoleklasse, men målsettingen er ikke en tradisjonell leirskole. Derimot skal elevene få utfolde seg med lek og trening ute i naturen og samtidig også få viktige deler av naturfagundervisningen, både ute i marka og inne, under opphold på Schivevollen. En annen sak er at skolene også vil bruke plassen som serveringssted for skiløpere som bruker området mellom Saksvikvøllen og Gjenvollhytta i Nordmarka i Klæbu, med elevene som aktive utøvere. Dermed har den gamle "TT-hytta" også fått en rennessanse omlag 40 år etter at turistforeningen sa takk for seg og låste døren for siste gang.

Nordreisa

Som en kuriositet kan det nevnes at TT ved juletider 1926 mottok en hytte i Nordreisa i gave fra hertugen av Westminster. Hytten besto av spisestue, 4 soverom og kjøkken og lå ca. 8 mil fra sjøen. I årsberetningen for 1927 sier styret at man ikke hadde tatt noen beslutning om hvordan gaven skulle benyttes, men den ble i 1928 solgt for kr. 600.

Sulåmo

I 1928 inngikk TT avtale med eieren av gården Sulåmo, som ligger ved innsjøen Feren omtrent midtveis mellom Stjørdal og Verdal. Eieren, Henrik Sulåmo, hadde i mange år tatt imot turister, og bygget nå nytt våningshus som gjorde ham i stand til å ta imot flere gjester enn før. Sulåmo inngikk som et privat kvarter, og det ville ifølge avtalen alltid stå minst 4 senger til disposisjon for foreningens medlemmer.

Før sommeren ville en rute fra Kopperå til Sulåmo og fra Sulåmot til broen over Inna 1 km vest for Suul bli merket. Ruten Kopperå - Sulåmo ble allerede året etter lagt om til Meråker fordi det var vanskelig med losji i Kopperå og man derfor var avhengig av å komme seg videre med toget samme dag.